

מ"ת 44657/01/15 - מדינת ישראל נגד מסבאח אבו סביח

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 44657-01-15 מדינת ישראל נ' אבו סביח(עציר)
תיק חיצוני: 94142015

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב מסבאח אבו סביח

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ארבע- עשרה עבירות של הסתה לאלימות או לטרור לפי סעיף 144ד2 לחוק העונשין התשל"ז- 1977, ושמונה עבירות של תמיכה בארגון טרוריסטי לפי סעיפים 4(ב) ו- 4(ז) לפקודת מניעת טרור.

2. על פי המיוחס לו בכתב האישום, המשיב החזיק חשבון ברשת החברתית facebook והיו לו למעלה מ- 2000 חברים ועוקבים, אשר נחשפו לתכני החשבון שהחזיק והפעיל, ובנוסף היה הפרופיל שלו פתוח ונגיש לעיני כל משתמשי הרשת החברתית.

המשיב מואשם כי פרסם בחשבון קריאות ישירות למעשי אלימות וטרור נגד אזרחים וכוחות הביטחון בישראל, וכן דברי שבח, אהדה עידוד ותמיכה כלפי מעשים כאמור וכלפי עושיהם, וכן פרסם דברי שבח, אהדה, תמיכה והזדהות עם ארגוני טרור שונים, מנהיגיהם וסמליהם והביע תמיכה והזדהות עם מחבלים ומבצעי פיגועים.

על פי הנטען, התכנים שפרסם המשיב זכו להבעת תמיכה והזדהות על ידי גולשים אחרים שנחשפו אליהם, שחלקם אף שיתפו אותם בחשבונותיהם שלהם.

עוד נטען, כי המשיב פרסם את התכנים המסיתים בתקופה מתוחה שבה אירעו חטיפת ורצח שלושת הנערים גיל-עד שעאר ז"ל, נפתלי פרנקל ז"ל ואייל יפרח ז"ל ומבצע "שובו אחים", חטיפת ורצח הנער מוחמד אבו-חדיר ז"ל, מבצע "צוק איתן", וחלה הסלמה באלימות של ערבים ישראלים תושבי מזרח ירושלים כלפי כוחות הביטחון ואזרחים יהודים.

3. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ראיות לכאורה

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, וטען טענותיו בשני מישורים: ראשית טען ב"כ המשיב, כי אין ראיות לכך שחלק מהפרסומים המיוחסים למשיב אמנם פורסמו על ידו, שכן על פי גרסת המשיב, חשבון ה-facebook שלו נפרץ מספר פעמים, באופן ארעי, ולפרקים המשיב לא הצליח להפעיל את שליטתו על החשבון והוא נשלט על ידי אחרים שפרצו אליו.

ב"כ המשיב הוסיף וטען, כי אף אם יקבע שכל הפרסומים המיוחסים למשיב בכתב האישום פורסמו על ידי המשיב עצמו, הרי שלגבי חלקם של הפרסומים לא מתקיימות יסודות העבירות בהן מואשם המשיב.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות ביחס לפריטים א, ג, ד, ו, ז ו- יז לפרק העובדות שבכתב האישום.

5. על טיבה של התשתית הראייתית הלכאורית הנדרשת בשלב המעצר עד תום ההליכים עמד בית המשפט העליון בבש"פ 826/08 **קיאל קשאש נ' מדינת ישראל** (14.2.08):

"תשתית לכאורית כאמור אינה דורשת הוכחת אשמתו של הנאשם מעל לכל ספק סביר, כי אם בחינת הכוח ההוכחתי הפוטנציאלי האצור בחומר החקירה. ראיות לכאורה להוכחת האשמה הן איפוא ראיות גולמיות אשר לגביהן קיים סיכוי סביר שעיובודן במהלך המשפט - תוך בחינתן בחקירות, ותוך קביעת אמינותן ומשקלן - יוביל לראיות אשר מבססות את אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר. רק אם קיימים ליקויים בסיסיים או קשיים אינהרנטיים בחומר החקירה באופן שהחומר הגולמי כפי שהוא נתפס כיום לא יוכל - גם לאחר "עיובודו" בעתיד והעברתו בכור המבחן של ההליך הפלילי - להקים תשתית ראייתית אשר יש סיכוי סביר שניתן יהא לבסס עליה את הרשעת הנאשם, תתבקש המסקנה כי אין מצויות נגד הנאשם ראיות לכאורה להוכחת האשמה ועל כן אין מקום למעצרו עד תום ההליכים (ראו למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 10512/05 פינר נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 24.11.2005))."

6. ראשית יש בלחון קיומה של תשתית ראייתית לכך שהפרסומים פורסמו על ידי המשיב.

אין חולק כי חשבון ה-facebook אליו מתייחס כתב האישום הוא חשבונו של המשיב. יריעת המחלוקת עניינה בשאלה האם כלל הפרסומים שפורסמו בחשבון, פורסמו על ידי המשיב עצמו. בהקשר זה נטען, כי היה על המבקשת לבצע פעולות חקירה שתכליתן בחינת הטענה כי חשבונו של המשיב נפרץ על ידי אחרים.

7. המבקשת סומכת ידיה, בין היתר, על עדות בנו של המשיב, סביח אבו סביח, לצורך הוכחת הטענה כי המשיב הוא שפרסם את הפרסומים שהופיעו בחשבון שלו, כמתואר בכתב האישום. ב"כ המשיב חלק על קבילות עדותו

של הבן כנגד אביו, שכן לטענתו העבירות בהן מואשם המשיב אינן בגדר "עבירות אלימות" הנמנות על קבוצת העבירות החריגה של עבירות אלימות או איום באלימות, בהן מתאפשרת עדות של ילד נגד הורה.

כשלעצמי אני סבורה, כי עבירה הכוללת בתוכה יסוד הסתברותי של אפשרות ממשיה לעשיית מעשה אלימות או טרור נכללת במסגרת החריג הקבוע בסעיף 12.1.15(1) לפקודת הראיות. עם זאת, לצורך בחינת עניינו של המשיב לא נחוצה הכרעה בשאלת קבילות עדותו של בנו נגדו, שכן כל שעולה מעדות הבן הוא אישור לכך כי חשבון ה-facebook שאליו מתייחס כתב האישום אמנם שייך לאביו, עובדה שאינה במחלוקת, וזוכה לאישור גם בהודעות המשיב עצמו, כך שאין כל רבותא בעדות הבן.

8. המשיב טען, כבר בהודעתו מיום 12.1.15 כי חשבון ה-facebook שלו נפרץ 3 או 4 פעמים בעבר, וחזר על הטענה גם במרבית ההודעות שנגבו ממנו בהמשך. המשיב טען תחילה כי כאשר גילה את הפריצות לחשבון מחק את התכנים שהועלו, ואולם לאחר שעומת עם תכנים שפרסומם מיוחס לו בכתב האישום שינה טעמו ואמר שמחק רק את מה ששם לב אליו.

9. שימוש בחשבון facebook דורש שם משתמש וסיסמה המאפשרת כניסה לחשבון. ללא סיסמה לא ניתן להיכנס לחשבון ולפרסם בו תכנים כלשהם. הדבר משול לבית או מקום הנעולים במפתח, אשר ככלל מצוי בידי מחזיק המקום ולו גישה בלעדית לאותו מקום. בהקשר זה לא מצאתי טעם להבחין בין "מקום" שהוא ממשי וגשמי, דוגמת בית או בית עסק, אשר רק לבעליו מפתח הפותח את מנעול דלתו, לבין "מקום" וירטואלי, דוגמת חשבון ברשת החברתית, שרק בידי בעליו מצויה הסיסמה המאפשרת גישה אליו. לראשון, כמו גם לאחרון, ניתן לפרוץ ולבצע עבירות, ואולם על שני ה"מקומות" חלה חזקה שבעובדה כי עבירה שנעברה בהם, נעברה על ידי בעל המקום (כדוגמת החזקה הקבועה בסעיף 144(ד) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, אשר הורחבה בדרך של הלכה פסוקה גם לעבירות נוספות. ראו ש' 3347/06 **מדינת ישראל נ' סעיד מהרג'** [פורסם בנבו]; ת.פ. (תל-אביב) 40422/99 **מדינת ישראל נ' חמדאן** [פורסם בנבו]).

משקמה חזקה עובדתית, על המבקש לסתור אותה מוטל הנטל להביא ראיות שיקימו ספק בדבר המסקנה העולה מן החזקה.

למקרא הודעותיו של המשיב במשטרה קשה לומר כי עמד בנטל זה - כשנשאל על נושא הפריצה לחשבון שלו, התקשה למסור פרטים המניחים את הדעת - כך למשל, לא ידע לומר האם דיווח למאן שהוא על הפריצות, לא ידע לומר אילו מהפרסומים פורסמו על ידו ואילו פורסמו על ידי מי שפרץ לחשבון כפי שטען, ולא היה בידו למסור פרטים קונקרטיים ובני בדיקה ואימות באשר לפעולות שנקט על מנת להשיב לעצמו את השליטה בחשבון. יותר מכך, לא ברור כיצד זה הותיר המשיב את הפרסומים שנעשו לטענתו על ידי הפורצים על "קיר" החשבון שלו, הגם שראה שאלה מוסיפים לקבל מאות סימני חיבוב ותגובות אוהדות.

10. מן האמור לעיל עולה המסקנה, לפיה ישנה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת הטענה, כי כלל הפרסומים שפורסמו בחשבון ה-facebook של המשיב פורסמו על ידי המשיב עצמו, וזאת הגם שלא נערכה חקירה שבעניין זה.

11. כעת תיבחן השאלה האם תוכן הפרסומים מקים את יסודות העבירות בהן מואשם המשיב.

12. תוכן הדברים שפרסם המשיב בחשבון ה- facebook מפורט בהרחבה בכתב האישום. להלן יובאו חלקם של הדברים:

א. ביום 29.7.14, במהלך מבצע "צוק איתן" פרסם המשיב תמונה של רגלי לוחם גדודי עז א-דין אל קאסם דורכות על ראשו של חייל צה"ל וכתב את הדברים הבאים:

"גדודי אל קאסם, הצבא שאי אפשר להביס, הבסתם בנעליים שלכם ודרכתם עליו. צחוק עשיתם מהם. אלוהים תברך את גדודי אל קאסם".

פרסום זה זכה לתמיכה של מעל 100 סימני חיבוב ("לייקים"), שיתופים ותגובות.

ב. ביום 4.8.14 פרסם המשיב את הדברים הבאים:

"ירושלים על לוע של הר גועש ורותח ועומדת להתפוצץ. השאיהידים של עזה (בהם) הילדים והנשים. סגירת מסגד אל אקצא ורוצחי הילדים פולשים אליו. ירושלים החלה במהפכה שאינה מהפכה של אבנים בלבד כפי שנראה פיגוע הטרקטור, ירי בגבעה הצרפתית ופגיעה במתנחל. נראה כי ירושלים לקראת ימים שרק אללה ידע מה הם וכפי שאומרים יש גבול לסבלנות".

פרסום זה זכה לתמיכה של 77 סימני חיבוב ושיתוף אחד.

ג. ביום 14.8.14, במהלך מבצע "צוק איתן" פרסם המשיב תמונה של פעיל חמאס מחזיק דסקית הנראית כשל חייל צה"ל לצד סמל ארגון "גדודי חללי אל אקצא" (שהוכרז כהתאחדות בלתי מותרת) ולצדה הכיתוב:

"אלפי ברכות לכל מג'האד בשטח".

פרסום זה זכה לתמיכה של 99 סימני חיבוב.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב ביחס לפרסום זה.

ד. ביום 20.8.14 פרסם המשיב את הדברים הבאים:

"אבו עוביידה, אנשק את האדמה שתחת רגליך, האבק שנמצא על הנעליים שלך הינו כבוד לראש שלי".

פרסום זה זכה לתמיכה של 102 סימני חיבוב.

ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב ביחס לפרסום זה.

ה. ביום 24.10.14 פרסם המשיב את תמונתו של עבד -א-רחמן א- שלודי, אשר ביצע יומיים קודם לכן פיגוע דריסה בו נהרגו תינוקת ותיירת מאקוודור, ולצד התמונה כתב:

"למענך יא אקצא".

פרסום זה זכה לתמיכה של כ-160 סימני חיבוב שיתופיים ותגובות.

ו. ביום 24.10.14 פרסם המשיב את הדברים הבאים:

"ירושלים בוערת באינתיפאדה של ממש, בכל שכונה בלי אל- אקצא יהיה דם, בעל מזג חם אינו מבין שאל- אקצא היא קו אדום. בלי אל-אקצא יהיה דם יא טיפשים לאל-אקצא יש גברים שיפדו אותה בדמן, צעירי ירושלים, אלה שלוקחים חלק באינתיפאדה ראוי לנשק את האדמה עליה אתם דורכים, אריות השטח".

פרסום זה זכה לתמיכה של כ-190 סימני חיבוב ותגובות אוהדות.

ז. ביום 13.11.14, כשבוע ימים לאחר פיגוע דריסה שביצע איברהים עכארי בירושלים, פרסם המשיב את הדברים הבאים:

"כמה יפות התמונות של השאיהידים של אלקודס לצד תמונות השהידים של מנהיגי אלקאסם- חג'אזי, שלודי, עכארי ושירים לעילוי נשמת השהידים של אלקאדס ופיגועי הדריסה, דרוס ודרוס..."

פרסום זה זכה לתמיכה של 131 סימני חיבוב.

ח. ביום 18.11.14, בו בוצע פיגוע בבית הכנסת בשכונת הר- נוף בירושלים, פרסם המשיב תמונות מזירת הפיגוע ולצדן כתב דברים המתייחסים למי שביצע את הפיגוע בישיבת "מרכז הרב" ולמי שביצע את הפיגוע בבית הכנסת בהר- נוף:

"ג'בל מוכבר מאבו דהים עד אבו ג'מאל היפים שבגברים. גברים ובני חורין בזמן העבדות".

פרסום זה זכה לתמיכה של כ-130 סימני חיבוב, שיתופיים ותגובות אוהדות ובהן גם תגובה בה נכתב:

"עין תחת עין שן תחת שן מי שמתחיל דמו בראשו".

ט. ביום 19.11.14 פרסם המשיב תמונה ובה נראה ביתו ההרוס של עבד אל רחמן
א-שלודי אשר ביצע פיגוע דריסה ביום 20.10.14 וכתב:

**"ביתו של השהיד רחמן שלודי הרסו את ביתו בעולם הזה אבל ארמונות מכינים
לכם בגן עדן, עוז והדר לכם השהידים אשר דחו את ההשפלה והעלו את כבודנו.
בושה וכלימה למי שקיבל את ההשפלה..."**

פרסום זה זכה לתמיכה של 140 סימני חיבוב.

י. ביום 4.12.14 פרסם המשיב תמונה מזירת הפיגוע בבית הכנסת בהר נוף וכתב:

**"סיפור גבורה וסיפור של גיבורים. סיפור של חופש ושל בני חורין. גבורה ואריות
וגברים ומות קדושים ואומץ סיפור של שני הגיבורים ע'סאן ועודי".**

13. למשיב מיוחסים פרסומים נוספים הדומים במהותם ובתוכנם לאלה שתוכנם צוטט לעיל.

ביחס לחלק מהפרסומים טען ב"כ המשיב כי בכתב האישום ישנה הטיה ואי דיוקים בתרגום הפרסומים מערבית
לעברית. דא עקא, שלבד מתרגום שהציע ב"כ המשיב בעצמו לדברים במהלך טיעוניו, לא הובא תרגום רשמי אחר
מטעם ההגנה. מובן שב"כ המשיב אינו יכול להעיד כעד הגנה, ועל כן אין כל משמעות ראייתית לטענותיו בהקשר זה
של התרגום.

14. עבירת ההסתה לאלימות או לטרור לפי סעיף 214ד לחוק קובעת:

**"המפרסם קריאה לעשות מעשה אלימות או טרור, או דברי שבח, אהדה או
עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה- פרסום
מסית), ועל פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות
ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור, דינו מאסר- חמש שנים".**

15. בית המשפט העליון התייחס ליסודותיה של עבירה זו ברע"פ 2533/10 בן חורין נ' מדינת ישראל [פורסם
בנבו] וקבע:

**"... מיהות המפרסם והאווירה השוררת בציבור הינם נתונים חשובים כאמור, אך
הם אינם עומדים לבדם. יש לשקול גם שיקולים נוספים, כגון סוג האלימות
המדוברת, היקף הקבוצה החשופה לאותה אלימות, היקף הפרסום וקהל היד
שלו, הקשר הפרסום, מקומו והמדיה שבו נעשה שימוש. יש לשאול, בין היתר-
מי אמר, מה נאמר, היכן נאמר, באיזה אופן נאמר, למי נאמר ובאיזו מסגרת
נאמר".**

16. התכנים שפרסם המשיב כוללים דברי אהדה ושבח מפורשים לפעולות טרור שנועדו לפגוע ביהודים, ובחלק מן הפרסומים יש אף קריאה ברורה לביצועם של מעשים נוספים מאותו הסוג, שיש בהם פגיעה בבני אדם מצד אחד ופעילות למען מסגד אל אקצא מצד שני. עוד אני סבורה, כי יש משמעות להתייחסות לפרסומים כמכלול, שכן רצף של דברי שבח למעשי אלימות וטרור וקריאה לביצוע מעשים כאלה הוא בעל השפעה רבה יותר מאשר פרסום בודד או מספר פרסומים בודדים.

17. המשיב טען בהודעותיו בהתייחס לכלל הפרסומים כי אין מדובר בהסתה כי אם בהבעת דעה אישית לגיטימית, למעט בחקירתו האחרונה מיום 20.1.15, במהלכה שמר על זכות השתיקה. גם ב"כ המשיב טען כי מדובר בהבעת דעה הנכללת ומוגנת במסגרת זכותו החוקתית של המשיב לחופש ביטוי.

אני סבורה כי רובם המכריע של התכנים שפורסמו על ידי המשיב לא נותר בגדר ד' האמות של הבעת דעה שאינה ערבה לאוזן ומעוררת סלידה, אלא מדובר בחציית הקו שאותו שרטט המחוקק ביחס לביטוי אסור.

18. המשיב הוא אדם מן הישוב. אין הוא אדם בעל מעמד מיוחד ואינו מנהיג או דמות מובילה בקהילתו. עם זאת, הדברים שפרסם זכו לתפוצה רחבה בקרב קהל אוהד, ולתגובות חיוביות ומעודדות, שבהן עצמן יש קריאה לאלימות, כמתואר בסעיפים טז ו-יז לפרק העובדות בכתב האישום.

דבריו של המשיב פורסמו בתקופה מתוחה ביותר, שבה התרחשו מספר אירועי טרור, התנהלה לחימה עם ארגוני טרור פלסטינים בגבול עזה, ובעיר ירושלים הפכו אירועי התפרעות והפרות סדר, על רקע הסכסוך הישראלי-פלסטיני, כמעט לשגרה. אין לכחד, ועובדה זו ידועה גם לבית המשפט עצמו מתוך התיקים הרבים הבאים לפניו העוסקים בהפרות סדר, כי קריאות אהדה ושבח למעשי טרור והפרות סדר אשר פורסמו ברשתות החברתיות ליבו את האש והוציאו צעירים אל הרחובות לצורך השתתפות בהפרות סדר אלה, אשר לא פעם לוו באלימות רבה. המשיב עצמו היה ער לתגובות הרציניות שלהם זכו דבריו, והוא המשיך בפרסומים.

די באלה כדי להקים את התשתית הלכאורית לקיומה של אפשרות ממשית כי פרסומיו של המשיב יובילו למעשי אלימות או טרור.

19. לשון סעיף 4 לפקודת מניעת טרור קובעת:

"4. תמיכה בארגון טרוריסטי

"אדם -

...

(ב) המפרסם, בכתב או בעל פה, דברי שבח, אהדה, או קריאה לעזרה או תמיכה בארגון טרוריסטי;

...

(ז) או העושה מעשה שיש בו גילוי של הזדהות עם ארגון טרוריסטי או אהדה אליו, בהנפת דגל, בהצגת סמל או סיסמה או בהשמעת המנון או סיסמה, או כל מעשה גלוי דומה המגלה בבירור הזדהות או אהדה כאמור, והכל במקום ציבורי

או באופן שאנשים הנמצאים במקום ציבורי יכולים לראות או לשמוע גילוי כזה של הזדהות או אהדה;

ייאשם בעבירה ובצאתו חייב בדין יהא צפוי לעונש מאסר עד שלוש שנים או לקנס עד 1,000 לירות או לשני העונשים גם יחד".

20. הוראות סעיף 4 לפקודת מניעת טרור זכו להתייחסות בפסיקת בית המשפט העליון בדנ"פ 8613/96 **גבארין נ' מדינת ישראל** (פ"ד נד(5) 193). במסגרת זו נדרש בית המשפט העליון לפרשנות סעיף 4(א) לפקודה (אשר בוטל בינתיים, והוחלף בסעיף 2ד144 לחוק העונשין) תוך עריכת השוואה בינו לבין יתר סעיפי המשנה שבסעיף 4, ותוך ציון העובדה, כי כולם דורשים התקיימות הנסיבה לפיה המעשים בוצעו בזיקה לפעילות של "ארגון טרוריסטי".

21. המתואר בכתב האישום כולל פרסומים שפרסם לכאורה המשיב ובהם התייחסות אוהדת מפורשת לארגונים שהוכרזו כארגוני טרור, כגון ארגון החמא"ס וגדודי עז-א-דין אל קאסם, וכן דברי שבח והזדהות מפורשים עם פעילים בולטים בארגונים אלה, כגון אבו עוביידה, דובר הזרוע הצבאית של החמא"ס (סעיף ז לפרק העובדות), מרואן וחוסאם קוואסמה, פעילי חמא"ס שהשתתפו ברצח שלושת הנערים בחודש יולי 2014 (סעיף ח' לפרק העובדות), מוחמד דיף, ראש הזרוע הצבאית של החמא"ס (סעיף יט לפרק העובדות) ויחיא עייאש, ממקימי גדודי עז-א-דין אל קאסם, הזרוע הצבאית של החמא"ס (סעיף כב לפרק העובדות).

באלה יש כדי לבסס תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירות לפי פקודת מניעת טרור.

22. סיכומם של דברים ביחס לראיות לכאורה- ישנה תשתית ראייתית מספקת להוכחת העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

עילת מעצר

23. המעשים המיוחסים למשיב מקימים מסוכנות לביטחון הציבור ולביטחון המדינה. הדברים אמורים במיוחד ביחס לעבירות ההסתה לאלימות. בעבירות אלה, שעה שנמצא כי יש תשתית ראייתית לכאורית להוכחת העבירות, קמה מאליה מסוכנות, שכן יסוד מיסודות העבירה הוא אפשרות ממשית שהפרסום יביא לביצוע מעשי אלימות.

24. המשיב בן 38 ועברו הפלילי כולל 7 הרשעות קודמות. הרשעתו האחרונה משנת 2012 היא בגין שתי עבירות התפרעות, וכן עומדות לחובתו הרשעות בעבירות תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, אימון צבאי בלתי חוקי, השתתפות בהתקהלות, פציעה, הצתת רכב, היזק לרכוש והפרת הוראה חוקית.

25. הרשעותיו הקודמות של המשיב, אשר חלקן בעבירות שהן רלבנטיות לעניין הנדון כעת, יש בהן כדי להעצים את מסוכנותו וללמד, כי המשיב לא הסתפק בדיבור ובהבעת דעה אלא אף נקט בעבר בפעולות ממשיות של אלימות והפרות סדר שתכליתן להוציא מהכח אל הפעל את עמדותיו האידיאולוגיות.

חלופת מעצר

26. בחינת חלופת מעצר והתאמתה לתכלית המעצר היא פועל יוצא של מידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב ובעניינו מידת המסוכנות גבוהה; המשיב פרסם את הדברים בתקופה מתוחה ביותר, בה רבו אירועים של הפרות סדר שיש בהם משום התרסה כלפי כוחות המשטרה ואכיפת החוק, ובוצעו פיגועי טרור רבים כלפי יהודים בשל השתייכותם הלאומית. זאת ועוד, עברו הפלילי של המשיב יש בו, כאמור, להגביר את המסוכנות הנשקפת ממנו. בנוסף, העובדה כי מדובר בעבירות שהתבצעו לכאורה על רקע אידיאולוגי יש בה כדי ללמד על בוז שחש המשיב כלפי רשויות האכיפה הישראליות. עובדה זו מקימה קושי לסמוך על המשיב שיקיים תנאי שחרור אם יוטלו עליו על ידי בית המשפט, מה גם שבעברו הפלילי של המשיב הרשעה קודמת בעבירה של הפרת הוראה חוקית, המעצימה קושי זה.

27. ב"כ המשיב הפנה להחלטות בהן הורו בתי משפט בערכאות שונות על שחרור בתנאים של נאשמים שנאשמו בעבירות דומות (עמ"ת (מחוזי נצ') 43301-11-10 **מדינת ישראל נ' נאזם אבו סלים** [פורסם בנבו]; עמ"י (מחוזי ירושלים) 2031-09-13 **ראיד מחאג'נה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]; בש"ע (שלום באר- שבע) 730-08-14 **מדינת ישראל נ' שלומי אברהם** [פורסם בנבו]. אני סבורה כי אין בהחלטות אלה כדי להביא למסקנה דומה בעניינו, שכן נסיבות המעשים המיוחסים למשיב ומאפייניו האישיים שונים מנסיבות והנתונים באותן החלטות, אם ביחס לתקופה בה נעברו העבירות, אם ביחס לעבר הפלילי של המשיב לעומת זה של האחרים.

28. בעניינו של המשיב לא הוצעה כל חלופת מעצר קונקרטית, ומכל מקום אני סבורה כי מידת המסוכנות העולה מתוך מעשיו, אינה מאפשר לסמוך עליו שיקיים תנאי שחרור אם יוטלו עליו. בנסיבות אלה, לא ראיתי אף להורות על תסקיר מעצר שיבחן חלופת מעצר, כפי שנעשה לגבי אחרים שהוגשו נגדם לאחרונה כתבי אישום דומים (ראו למשל עמ"ת (מחוזי- ירושלים) 2938-01-15 **עבאדין נ' מדינת ישראל**).

29. המשיב יעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ט שבט תשע"ה, 08 פברואר 2015, בנוכחות
הצדדים.